

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 139

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 februarie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.560 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 și ale art. 330 ⁷ din Codul de procedură civilă	2-3	141.	— Hotărâre pentru aprobarea unor măsuri speciale ca urmare a stării de criză/urgentă umanitară din Marea Jamahirie Arabă Libiană Populară Socialistă
★			
Opinie concurentă	4-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
129. — Hotărâre privind desființarea Centrului de Cercetări și Asistență Medicală Șimleu Silvaniei și reorganizarea Spitalului Orășenesc Șimleu Silvaniei	6	M.18.	— Ordin al ministrului apărării naționale pentru reglementarea unor aspecte privind constituirea dreptului de folosință asupra terenurilor prevăzute la art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 627/2010 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării de către Ministerul Apărării Naționale a unui program pentru construirea de locuințe
130. — Hotărâre privind aprobarea transferului managementului asistenței medicale al Spitalului Orășenesc Tășnad de la Consiliul Local al Orașului Tășnad la Consiliul Județean Satu Mare, precum și desființarea acestui spital prin reorganizare ca structură fără personalitate juridică în cadrul Spitalului Județean de Urgență Satu Mare	7	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
131. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor de implementare a Programului de sprijin pentru beneficiarii proiectelor în domenii prioritare pentru economia românească, finanțate din instrumentele structurale ale Uniunii Europene alocate României, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 175/2010	8	124.	— Decizie privind aprobarea modificărilor aduse actului constitutiv al Societății Comerciale EUROLIFE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. referitoare la revocarea administratorului unic — directorului general, numirea administratorului unic — directorului general și reluarea activității
132. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, precum și pentru completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 683/2008	9	130.	— Decizie privind sancționarea cu retragerea aprobării acordate domnului Ștefan Popa, conducător executiv la Societatea Comercială „Novofinance Groupe — Broker de Asigurare și Reasigurare” — S.R.L.
		131.	— Decizie privind sancționarea Societății Comerciale „Novofinance Groupe — Broker de Asigurare și Reasigurare” — S.R.L. cu interzicerea temporară a activității
		★	
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.560**

din 7 decembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 și ale art. 330⁷
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Silvia Stănculeț, prin procurator Paul-Dumitru Vasilescu, în Dosarul nr. 7.620/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției, procuratorul acesteia, lipsind cealaltă parte, Ministerul Apărării Naționale, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.620/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Silvia Stănculeț, prin procurator Paul-Dumitru Vasilescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale prin impunerea unei decizii pronunțate de o instanță altei instanțe, lipsind părțile de posibilitatea unui proces corect, iar activitatea unui judecător este practic redusă la aceea a unui grefier. De asemenea, susține că recursul în interesul legii nu înlătură discriminarea produsă anterior, când instanțele au pronunțat hotărâri divergente, din moment ce alin. 3 al art. 329 din Codul de procedură civilă prevede că soluțiile nu au efect asupra hotărârilor judecătorești examinate.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția este neîntemeiată, deoarece prin textul atacat „nu este încălcat dreptul la o judecată echitabilă în fața unei instanțe independente, existând egalitate între părți, iar instanța ce judecă această cauză își păstrează independența și imparțialitatea; nu este încălcat principiul dublului grad de jurisdicție de vreme ce reclamanta are dreptul de a exercita căile de atac împotriva hotărârii ce se pronunță; nu se menține o discriminare și nici nu se păstrează această discriminare pentru viitor.”

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția neîntemeiată. Arată că prevederile art. 329 din Codul de procedură civilă reprezintă o transpunere pe planul legislației a competenței recunoscute instanței supreme de Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 329 din Codul de procedură civilă, care la data sesizării aveau următoarea redactare:

„*Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, precum și colegiile de conducere ale curților de apel au dreptul, pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii pe întreg teritoriul României, să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.*”

Deciziile prin care se soluționează sesizările se pronunță de Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Soluțiile se pronunță numai în interesul legii, nu au efect asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese. Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe.”

Ulterior sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 5 martie 2010, aceste prevederi au fost modificate și completate prin art. 1 pct. 32 și 33 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următoarea redactare:

— Art. 1 pct. 32: „*Articolul 329 se modifică și va avea următorul cuprins:*

«Art. 329

Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.»”;

— Art. 1 pct. 33: „*După articolul 330⁴ se introduc trei noi articole, articolele 330⁵—330⁷, cu următorul cuprins:*

[...]

«Art. 3307

Asupra cererii, completul se pronunță prin decizie.

Decizia se pronunță numai în interesul legii și nu are efecte asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese.

Decizia se motivează în termen de cel mult 30 de zile de la pronunțare și se publică în cel mult 15 zile de la motivare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.»

Curtea Constituțională a statuat în mod constant că, atunci când, după ridicarea excepției de neconstituționalitate, dispoziția legală a fost modificată, excepția poate să fie examinată, dacă textul legal, în noua sa redactare, conservă reglementarea inițială. În cazul de față, noua reglementare a conservat soluțiile legislative criticate în prevederile art. 329 și art. 3307 din Codul de procedură civilă. În aceste condiții, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 și ale art. 329⁷ din Codul de procedură civilă.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste texte de lege contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), art. 16, art. 21 alin. (3), precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității prevederilor art. 329 din Codul de procedură civilă (în vechea redactare) s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 928 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 17 octombrie 2008, Decizia nr. 600 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 11 iunie 2009, și Decizia nr. 360 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 14 mai 2010, statuând că acest text de lege este constituțional.

Cu acele prilejuri Curtea a reținut că interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost învestite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii. „Oricât de clar ar fi textul unei dispoziții legale — se arată într-o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului (Cauza *C.R. contra Regatul Unit*, 1995) — în orice sistem juridic există, în mod inevitabil, un element de interpretare judiciară [...]”.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 și ale art. 3307 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Silvia Stănculeț, prin procurator Paul-Dumitru Vasilescu, în Dosarul nr. 7.620/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

Complexitatea unor cauze poate conduce, uneori, la aplicări diferite ale legii în practica instanțelor de judecată. Pentru a se elimina posibilele erori în calificarea juridică a unor situații de fapt și pentru a se asigura aplicarea unitară a legii în practica tuturor instanțelor de judecată, a fost creată de legiuitor instituția recursului în interesul legii. Având în vedere poziția Înaltei Curți de Casație și Justiție în sistemul instanțelor judecătorești, precum și rolul său prevăzut în art. 126 alin. (3) din Constituție, legiuitorul a instituit, prin dispozițiile art. 329 din Codul de procedură civilă, obligativitatea interpretării date de aceasta, în scopul aplicării unitare de către instanțele judecătorești a unui text de lege. Instituirea caracterului obligatoriu al dezlegărilor date problemelor de drept judecate pe calea recursului în interesul legii nu face decât să dea eficiență rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, contribuind la consolidarea statului de drept.

Curtea a reținut în acest sens că divergențele profunde de jurisprudență sunt susceptibile a crea un climat general de incertitudine și insecuritate juridică, aspect subliniat și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa. Astfel, de exemplu, în Hotărârea pronunțată în Cauza *Păduraru împotriva României*, 2005, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, constatând că „divergențele de jurisprudență constituie, prin natura lor, consecința inerentă oricărui sistem judiciar care se sprijină pe un ansamblu de jurisdicții de fond care au autoritate asupra zonei lor teritoriale”, a considerat că, în lipsa unui mecanism care să asigure coerența practicii jurisdicțiilor naționale, asemenea divergențe profunde de jurisprudență, care persistă în timp și cu privire la un domeniu care prezintă un mare interes social, sunt de natură să genereze o incertitudine permanentă și să facă să scadă încrederea publicului în sistemul judiciar, care este una dintre componentele fundamentale ale statului de drept. În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai arătat că „rolul unei jurisdicții supreme era tocmai cel de a reglementa contradicțiile de jurisprudență” (Hotărârea pronunțată în Cauza *Zielinski și Pradal & Gonzalez ș.a. împotriva Franței*, 1999).

Așa fiind, dispozițiile art. 329 din Codul de procedură civilă, care îndrituiesc Înalta Curte de Casație și Justiție să unifice diferențele de interpretare și aplicare a aceluiași text de lege de către celelalte instanțe judecătorești naționale, nu aduc atingere normelor constituționale, ci, dimpotrivă, contribuie, pentru motivele mai sus arătate, la asigurarea exigențelor statului de drept.

Considerentele reținute în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței acesteia.

OPINIE CONCURRENTĂ

În acord cu soluția pronunțată de Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, prin Decizia nr. 1.560 din 7 decembrie 2010, consider că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 329 alin. 3 fraza finală din Codul de procedură civilă, devenit art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă, potrivit căroră „Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe” este neîntemeiată și pentru următoarele motive:

1. Codul de procedură civilă din 1948 prevedea la art. 329 din capitolul III („Recursurile speciale”) că „Ministerul Public de pe lângă Curtea de Casație, direct sau la cererea Ministrului Justiției, poate să atace cu recurs în interesul legii, înaintea Curții de Casație, în secțiuni unite, pentru încălcarea legii: 1. încheierile sau hotărârile desăvârșite date cu recurs, la Curtea de Casație; acest recurs nu este împiedecat de recursul făcut de părți pentru un motiv deosebit; 2. hotărârile care au fost date cu drept de recurs la alte instanțe și au rămas irevocabile. Casarea se va face în interesul numai al legii și dezlegarea dată punctelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe. Deciziunile Curții de Casație vor fi aduse la cunoștința instanțelor de Ministerul Justiției.”

În Constituția din 1965 se prevedea la art. 104 că Tribunalul Suprem exercita controlul asupra activității de judecată a tuturor tribunalelor și judecătorilor și că, în vederea aplicării unitare a legilor în activitatea de judecată, Tribunalul Suprem emite, în plenul său, decizii de îndrumare.

Prin art. I pct. 19 din Legea nr. 59/1993 pentru modificarea Codului de procedură civilă, a Codului familiei, a Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990 și a Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, capitolul III din titlul V „Căile extraordinare de atac” al cărții II se va denumi „Recursul în interesul legii și recursul în anulare” și va avea următorul cuprins:

„Art. 329 — Procurorul general, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, are dreptul, pentru a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii pe întreg teritoriul țării, să ceară Curții Supreme de Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești.

Deciziile prin care se soluționează sesizările se pronunță de secțiile unite și se aduc la cunoștința instanțelor de Ministerul Justiției.

Soluțiile se pronunță numai în interesul legii, nu au efect asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese. Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe.”

Ulterior, prin art. I pct. 130 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, art. 329 alin. 3 a fost modificat, având următorul cuprins: „Soluțiile se pronunță în interesul legii și nu au efect asupra hotărârilor judecătorești examinate.”, însă prin art. I pct. 57 din Legea nr. 219/2005 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000, art. 329 alin. 3 a fost din nou modificat, având următorul conținut: „Soluțiile se pronunță numai în interesul legii, nu au efect asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația

părților din acele procese. Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe.”

În prezent, Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor reformează întreaga procedură a recursului în interesul legii, prevăzând — pentru prima dată în istoria sistemului juridic românesc — la art. 330⁶, că „Recursul în interesul legii se judecă de un complet format din președintele sau, în lipsa acestuia, din vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președinții de secții din cadrul acesteia, precum și un număr de 20 de judecători, din care 14 judecători din secția în a cărei competență intră problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești și câte 2 judecători din cadrul celorlalte secții. Președintele completului este președintele, respectiv vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție” și că „În cazul în care problema de drept prezintă interes pentru două sau mai multe secții, președintele sau, după caz, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție va stabili numărul judecătorilor din secțiile interesate care vor intra în compunerea completului prevăzut la alin. 1, celelalte secții urmând a fi reprezentate potrivit dispozițiilor aceluiași alineat.”

Totodată, aceeași lege prevede la art. 330⁷ alin. 4 că „Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

2. Potrivit art. 124 alin. (1) din Constituție, „Justiția se înfăptuiește în numele legii”, iar, potrivit alin. (3) al aceleiași dispoziții constituționale, „Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.”

Principiul independenței judecătorilor, în componenta sa individuală (diferită față de cea instituțională), presupune atât independența judecătorilor față de intervenții exterioare sistemului, cât și față de orice indicații sau ordine venite din interiorul sistemului. Independența judecătorilor nu exclude însă intervenția instanțelor de control judiciar pe calea exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

În concordanță cu art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, iar singura modalitate de a se îndeplini acest obiectiv este conferirea caracterului obligatoriu problemelor de drept dezlegate de instanța supremă.

Prin expresia „asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești” legiuitorul constituțional nu a urmărit ca Înalta Curte de Casație și Justiție să exercite o ingerință în activitatea de judecată a instanțelor ci stabilirea unei practici unitare atunci când se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești irevocabile.

Principiul constituțional invocat este pe deplin concretizat în modalitatea de judecare a recursului în interesul legii instituită prin Legea nr. 202/2010. Astfel, compunerea completului care judecă recursul este modificată în sensul participării judecătorilor specializați în problema de drept care a fost soluționată diferit de către instanțele judecătorești, iar raportul întocmit în cauză va trebui să cuprindă soluțiile diferite date problemei de drept și

argumentele pe care se fundamentează, jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții de Justiție a Uniunii Europene și opinia specialiștilor consultați, dacă este cazul, precum și doctrina în materie. Totodată, judecătorul sau, după caz, judecătorii raportori va/vor întocmi proiectul soluției ce se propune a fi dată recursului în interesul legii.

În concluzie, textul de lege criticat nu aduce atingere art. 126 alin. (3) din Legea fundamentală, ci este o concretizare a principiului constituțional invocat în sensul asigurării unei jurisprudențe unitare necesare în ordinea juridică a statului de drept în acord.

3. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului admite că practica neunitară ce s-a dezvoltat în cadrul celei mai înalte autorități judiciare a țării este în sine contrară principiului securității juridice, care este implicit în ansamblul articolelor din Convenție și care constituie unul dintre elementele fundamentale ale statului de drept (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Broniowski împotriva Poloniei*, nr. 28.358/95, § 56, CEDO 2000—III).

În Cauza *Beian împotriva României*, prin Hotărârea din 6 decembrie 2007, statul român a fost sancționat explicit chiar prin dispozitivul acesteia, pentru jurisprudența divergentă, profundă și persistentă în timp a instanței supreme — Înalta Curte de Casație și Justiție —, ceea ce a avut ca efect afectarea principiului siguranței juridice, definit ca unul dintre elementele fundamentale ale statului de drept. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, în paragraful 35 al aceleiași hotărâri, că printr-o serie de decizii pronunțate în aceeași perioadă Înalta Curte de Casație a dezvoltat o jurisprudență contrară, iar în lipsa unui mecanism capabil să asigure coerența practicii în cadrul celei mai înalte instanțe interne, aceasta a ajuns să pronunțe, uneori chiar în aceeași zi, decizii diametral opuse cu privire la domeniul de aplicare a Legii nr. 309/2002.

Totodată, instanța de contencios al drepturilor omului a statuat, cu valoare de principiu, că divergențele de jurisprudență constituie, prin natura lor, consecința inerentă a oricărui sistem judiciar care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond având competență în raza lor teritorială. Cu toate acestea, rolul unei instanțe supreme este tocmai să regleze aceste contradicții de jurisprudență (*Zielinski și Pradal și Gonzalez și alții împotriva Franței* [MC], nr. 24.846/94 și 34.165/96 la 34.173/96, § 59, CEDO 1999-VII).

De asemenea, Curtea de la Strasbourg a reținut că, în loc să-și îndeplinească rolul de a stabili o interpretare de urmat, Înalta Curte de Casație a devenit ea însăși o sursă de insecuritate juridică, reducând astfel încrederea publicului în sistemul judiciar (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Sovtransavto Holding împotriva Ucrainei*, nr. 48.553/99, § 97, CEDO 2002-VII, și *Păduraru*, citată mai sus, § 98, și, *a contrario*, *Perez Arias împotriva Spaniei*, nr. 32.978/03, § 70, 28 iunie 2007).

În Cauza *Ștefănică și alții împotriva României* din 2 noiembrie 2010, § 30, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că anumite divergențe de interpretare sunt inerente unui sistem judiciar bazat pe structură cu căi de atac având autoritate asupra unor anumite zone teritoriale, cum este cel din România. Această concluzie este în legătură cu sistemul legal care are o instanță supremă al cărui rol principal este să soluționeze conflictele dintre deciziile instanțelor inferioare (*Schwarzkopf și Taussik împotriva Cehiei* (dec.), nr. 2162/02, 2 decembrie 2008). În același sens, s-a pronunțat Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Cauza *Wieczorek contra Poloniei*, prin Hotărârea din 8 decembrie 2009, § 62.

În Cauza *Păduraru împotriva României*, Hotărârea din 1 decembrie 2005, paragraful 98, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a observat, la fel ca în Cauza *Beian împotriva României*, că însăși Curtea Supremă de Justiție din România nu a avut o jurisprudență unitară asupra problemei în discuție.

4. Cu privire la principiul independenței judecătorilor, astfel cum este consacrat în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului are o bogată jurisprudență în sensul că exercitarea căilor de atac de către instanțe judecătorești superioare nu contravine independenței judecătorului cauzei a cărei hotărâre se atacă (*Pretto împotriva Italiei*, Cererea nr. 7.984/1977, Decizia Comisiei din 11 iulie 1979, Decizii și rapoarte 16, p. 93, și Cauza *Curuțiu contra României*, Hotărârea din 22 octombrie 2002). Mai mult, prin Hotărârea din 16 iulie 2002, pronunțată în Cauza *Ciobanu împotriva României*, instanța de contencios al drepturilor omului a statuat că „obligația judecătorilor de a se conforma unei jurisprudențe stabilite în secții unite de instanța supremă a unei țări nu contravine caracterului independent al unei instanțe. Această autoritate specială — fiind vorba, ca în speță, de o curte supremă — se impune secțiilor acestei instanțe în calitate de jurisdicții inferioare, fără a aduce totuși atingere dreptului și datoriei lor de a examina în mod absolut independent cazurile concrete care le sunt supuse atenției” (*Pretto împotriva Italiei*, Cererea nr. 7.984/1977, Decizia Comisiei din 11 iulie 1979, Decizii și rapoarte 16, p. 93, și Cauza *Curuțiu contra României*, Hotărârea din 22 octombrie 2002, *Cauza Moșteanu și alții împotriva României*, Cererea nr. 33.176/1996, Hotărârea din 26 noiembrie 2002).

5. Și doctrina din România este în sensul că obligativitatea dezlegărilor date problemelor de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursului în interesul legii nu încalcă principiul independenței judecătorilor. A se vedea, în acest sens, Constantin Doldur („Dispozițiile art. 329 alin. 3 fraza finală din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 59/1993, sunt constituționale?”, în Revista „Dreptul” nr. 7/1994, p.14).

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind desființarea Centrului de Cercetări și Asistență Medicală Șimleu Silvaniei și reorganizarea Spitalului Orășenesc Șimleu Silvaniei

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 174 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă desființarea Centrului de Cercetări și Asistență Medicală Șimleu Silvaniei, unitate sanitară cu personalitate juridică, cu sediul în orașul Șimleu Silvaniei, str. 1 Decembrie 1918 nr. 37, în subordinea unității administrativ-teritoriale.

(2) Activitatea unității sanitare desființate potrivit alin. (1) se preia de către Spitalul Orășenesc Șimleu Silvaniei, urmând ca întreaga activitate medicală să se desfășoare în sediul Spitalului Orășenesc Șimleu Silvaniei, situat în orașul Șimleu Silvaniei, str. George Coșbuc nr. 29, județul Sălaj.

Art. 2. — Structura organizatorică a Spitalului Orășenesc Șimleu Silvaniei, rezultată în urma reorganizării prevăzute la art. 1 alin. (2), se aprobă prin act administrativ al conducătorului autorității administrației publice locale respective, cu avizul Ministerului Sănătății, în condițiile art. 174 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — (1) Personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, care își desfășoară activitatea în cadrul unității sanitare prevăzute la art. 1 alin. (1), se preia de către Spitalul Orășenesc Șimleu Silvaniei și se consideră transferat.

(2) Personalul tehnic-economic-administrativ și de întreținere, care își desfășoară activitatea în cadrul unității sanitare prevăzute la art. 1 alin. (1), se preia de către Spitalul Orășenesc Șimleu Silvaniei, cu încadrarea în normativul de personal, sau, după caz, se redistribuie la alte unități sanitare și se consideră transferat.

Art. 4. — Patrimoniul Centrului de Cercetări și Asistență Medicală Șimleu Silvaniei, stabilit pe baza bilanțului contabil de închidere la data predării-preluării, însoțit de bilanța de verificare sintetică, contul de rezultat patrimonial, situația fluxurilor de trezorerie, conturile de execuție întocmite pe fiecare sursă de finanțare și celelalte anexe, inclusiv cele care se întocmesc la finele anului potrivit normelor în vigoare, se preia de către Spitalul Orășenesc Șimleu Silvaniei, prin protocol de predare-preluare, încheiat în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — La data expirării termenului prevăzut la art. 2 se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 396/1990 privind înființarea Centrului de cercetări și asistență medicală în orașul Șimleu Silvaniei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 aprilie 1990, precum și poziția 282 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 529/2010 pentru aprobarea menținerii managementului asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale care au desfășurat faze-pilot, precum și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se menține managementul asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale și la Primăria Municipiului București și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se transferă managementul asistenței medicale către autoritățile administrației publice locale și către Primăria Municipiului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 10 iunie 2010, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Cseke Attila
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea transferului managementului asistenței medicale al Spitalului Orășenesc Tășnad de la Consiliul Local al Orașului Tășnad la Consiliul Județean Satu Mare, precum și desființarea acestui spital prin reorganizare ca structură fără personalitate juridică în cadrul Spitalului Județean de Urgență Satu Mare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 22¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2008 privind transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 174 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă transferul managementului asistenței medicale al Spitalului Orășenesc Tășnad de la Consiliul Local al Orașului Tășnad la Consiliul Județean Satu Mare.

(2) Predarea-preluarea managementului asistenței medicale se va efectua pe bază de protocol încheiat între autoritățile administrației publice locale implicate, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, conform modelului aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 910/2010 pentru aprobarea modelului Protocolului de predare-preluare între direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și autoritățile administrației publice locale și Primăria Municipiului București în vederea transferului managementului asistenței medicale al unităților sanitare publice, adaptat la condițiile specifice de realizare a transferului.

Art. 2. — (1) Se aprobă desființarea Spitalului Orășenesc Tășnad, unitate sanitară cu personalitate juridică.

(2) Unitatea sanitară prevăzută la alin. (1) se reorganizează ca structură fără personalitate juridică în cadrul Spitalului Județean de Urgență Satu Mare.

Art. 3. — Structura organizatorică a Spitalului Județean de Urgență Satu Mare, rezultată în urma reorganizării prevăzute la art. 2 alin. (2), se aprobă, în condițiile art. 174 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, prin act administrativ al președintelui Consiliului Județean Satu Mare, cu avizul Ministerului Sănătății, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Personalul de specialitate medico-sanitar, auxiliar sanitar, tehnic-economic-administrativ și muncitori, care își desfășoară activitatea în cadrul unității sanitare prevăzute la art. 2 alin. (1), se preia de către Spitalul Județean de Urgență Satu Mare, cu încadrarea în normativul de personal, sau, după caz, se redistribuie la alte unități sanitare din rețeaua Consiliului Județean Satu Mare și se consideră transferat.

Art. 5. — Patrimoniul unității sanitare prevăzute la art. 2 alin. (1), stabilit pe baza ultimelor situații financiare întocmite, se preia de către Spitalul Județean de Urgență Satu Mare pe baza bilanțului contabil de închidere la data predării-preluării și a celorlalte anexe întocmite potrivit metodologiei în vigoare, prin protocol de predare-preluare încheiat în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 6. — La anexa nr. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 529/2010 pentru aprobarea menținerii managementului asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale care au desfășurat faze-pilot, precum și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se menține managementul asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale și la Primăria Municipiului București și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se transferă managementul asistenței medicale către autoritățile administrației publice locale și către Primăria Municipiului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 10 iunie 2010, cu modificările ulterioare, poziția 277 se abrogă la data expirării termenului prevăzut la art. 3.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Cseke Attila

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor de implementare a Programului de sprijin pentru beneficiarii proiectelor în domenii prioritare pentru economia românească, finanțate din instrumentele structurale ale Uniunii Europene alocate României, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 175/2010

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Normele de implementare a Programului de sprijin pentru beneficiarii proiectelor în domenii prioritare pentru economia românească, finanțate din instrumentele structurale ale Uniunii Europene alocate României, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 175/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 12 martie 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Pentru anul 2011, plafonul total al garanțiilor care pot fi emise potrivit art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2010, aprobată prin Legea nr. 120/2010, cu modificările și completările ulterioare, este de 300 milioane euro.”

2. La articolul 6, literele c) și m) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) *beneficiar al Programului de sprijin* — se încadrează în una dintre categoriile de beneficiari prevăzute la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2010, aprobată prin Legea nr. 120/2010, cu modificările și completările ulterioare, îndeplinește criteriile de eligibilitate, precum și normele de creditare ale finanțatorului și solicită și primește finanțare din partea acestuia, garantată de FNGCMM, în numele și în contul statului, în cadrul Programului de sprijin;

m) *valoarea de executare a garanției* — suma ce urmează a fi plătită de către Ministerul Finanțelor Publice ca urmare a producerii riscului de credit, egală cu soldul finanțării garantate, la care se aplică procentul de garantare;”

3. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) În vederea obținerii unei garanții, beneficiarul poate transmite FNGCMM solicitarea de obținere a unui acord de principiu privind emiterea garanției, împreună cu notificarea autorității de management sau a organismului intermediar vizând aprobarea proiectului propus spre finanțare ori împreună cu contractul de finanțare încheiat cu o autoritate de

management sau un organism intermediar ori împreună cu memorandumul de finanțare în cazul proiectelor finanțate din Programul ex-ISPA, toate anexele și actele adiționale/amendamentele, după caz, în copii certificate de beneficiar pentru conformitate cu originalele, împreună cu dovada plății comisionului de analiză. Solicitarea acordului de principiu este facultativă.”

4. La articolul 11, literele a), b), d) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) la data solicitării de accesare a Programului de sprijin au încheiat un contract de finanțare valabil cu o autoritate de management sau cu un organism intermediar pentru proiectul pentru care solicită finanțarea garantată ori au calitatea de beneficiari finali ai unui proiect aprobat în baza unui memorandum de finanțare ISPA încheiat între Guvernul României și Comisia Europeană;

b) proiectul pentru care se solicită sprijin este promovat în unul dintre domeniile prevăzute la art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2010, aprobată prin Legea nr. 120/2010, cu modificările și completările ulterioare;

d) solicită un împrumut de maximum 15% din valoarea totală a unui proiect pentru care va beneficia de garanție în cadrul Programului de sprijin;

g) în cazul în care solicită acordarea celui de-al doilea împrumut trebuie să fi îndeplinit până la momentul solicitării toate obligațiile din primul contract de credit pentru care a beneficiat de garanție în cadrul Programului de sprijin, scadente până la data solicitării celui de-al doilea împrumut;”

5. La articolul 11, după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) în cazul proiectelor de promovare a infrastructurii de turism care au și o componentă de ajutor de stat, împrumutul pentru care se solicită garanția nu poate depăși valoarea componentei de proiect care nu intră sub incidența ajutorului de stat;”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu
Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Ion Ariton
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, precum și pentru completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 683/2008

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 19 decembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Punctul 2.c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**2.c) Datorie publică** reprezintă totalitatea obligațiilor de natura datoriei publice guvernamentale și locale, care pot fi exprimate în monedă națională și în valută. În scopul evaluării datoriei publice a României, orice obligație exprimată în valută este calculată în monedă națională, utilizându-se cursul valutar comunicat de Banca Națională a României (BNR) în ultima zi bancară a perioadei de raportare, afișat pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice și al BNR.”

2. Punctul 3.4.4 se abrogă.

3. Punctul 8.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**8.1.** Ministerul Finanțelor Publice întocmește anual și prezintă Guvernului, spre aprobare, și Parlamentului, spre informare, Raportul privind datoria publică guvernamentală, care va conține informații despre portofoliul datoriei publice guvernamentale, serviciul datoriei, indicatori de îndatorare publică și informații despre piața primară și secundară a titlurilor de stat, precum și modul de implementare a strategiei pe termen mediu privind administrarea datoriei publice guvernamentale pentru anul anterior.”

4. La punctul 4.1.a), b) 3, punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**8.** Pentru împrumuturile a căror disponibilizare are la bază realizarea unor investiții sectoriale și/sau alte acțiuni necesare în domeniul reformelor sectoriale, documentația prevăzută la paragraful 1 se completează cu fundamentarea de către ordonatorul principal de credite a necesității realizării respectivelor investiții sectoriale și/sau alte acțiuni necesare în domeniul reformelor sectoriale, după caz, în calitatea sa de conducător al ministerului de resort coordonator al sectorului.”

5. La punctul 4.1.a), b) 3, după punctul 9 se introduce un nou punct, punctul 10, cu următorul cuprins:

„**10.** Sumele trase de Ministerul Finanțelor Publice din împrumuturile contractate potrivit punctului 8, în contul cărora

ordonatorii principali de credite nu au mai efectuat cheltuieli și/sau în baza raportării unor cheltuieli efectuate la care s-au constatat ulterior erori, se returnează de către Ministerul Finanțelor Publice finanțatorului, cu acordul acestuia, împreună, după caz, cu alte eventuale costuri, din sursele de rambursare prevăzute în actul normativ de ratificare al respectivului împrumut, prin aplicarea mecanismului privind plata serviciului datoriei publice.”

Art. II. — După punctul 14.6.11 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 683/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 17 iulie 2008, cu modificările ulterioare, se introduce un nou punct, punctul 14.6.12, cu următorul cuprins:

„**14.6.12.** Sumele trase de Ministerul Finanțelor Publice din împrumuturile preluate și/sau sumele transferate la Ministerul Finanțelor Publice de ordonatorii principali de credite potrivit punctului 14.4.4 litera I), în contul cărora ordonatorii principali de credite nu au mai efectuat cheltuieli și/sau sumele trase de Ministerul Finanțelor Publice din împrumuturile preluate, în baza raportării unor cheltuieli efectuate la care s-au constatat ulterior erori, se returnează de Ministerul Finanțelor Publice finanțatorului, cu acordul acestuia, împreună, după caz, cu alte eventuale costuri, din bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale, prin aplicarea mecanismului privind plata serviciului datoriei publice, aferent respectivului împrumut.”

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 683/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se vor republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea unor măsuri speciale ca urmare a stării de criză/urgență umanitară
din Marea Jamahirie Arabă Libiană Populară Socialistă**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă efectuarea de către Ministerul Afacerilor Externe a cheltuielilor aferente activităților de transport și asistență consulară la evacuarea persoanelor afectate de starea de instabilitate ca urmare a mișcărilor sociale de amploare din Marea Jamahirie Arabă Libiană Populară Socialistă, pe durata existenței acestei crize.

Art. 2. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Afacerilor Externe la capitolul „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul „Bunuri și servicii”, cu suma de 900 mii lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2011, pentru finanțarea cheltuielilor prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 4. — Ministerul Afacerilor Externe răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 5. — Sumele rămase neutilizate se vor restitui în vederea reîntregirii Fondului de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 23 februarie 2011.
Nr. 141.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN**pentru reglementarea unor aspecte privind constituirea dreptului de folosință
asupra terenurilor prevăzute la art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 627/2010
privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării
de către Ministerul Apărării Naționale a unui program pentru construirea de locuințe**

Pentru aplicarea prevederilor art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 627/2010 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării de către Ministerul Apărării Naționale a unui program pentru construirea de locuințe, în temeiul dispozițiilor art. 33 alin. (1) și ale art. 42 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se abilitază unitățile militare care au în evidență terenurile prevăzute la art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 627/2010 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării de către Ministerul Apărării Naționale a unui program pentru construirea de locuințe să încheie contractele de dare în folosință cu titlu oneros asupra terenurilor respective și să urmărească în timp derularea acestora.

(2) Modelul contractului este prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Cuantumul sumelor datorate de proprietarii locuințelor pentru folosirea terenurilor aferente acestora se stabilește pe baza prețurilor unitare de 1,09 lei/m²/an, pentru terenul situat în cartierul Gheorghieni, municipiul Cluj-Napoca, și de 2,13 lei/m²/an, pentru terenul situat în Str. Cojocnei, F.N., municipiul Cluj-Napoca.

(2) Prețurile prevăzute la alin. (1) se actualizează anual cu indicele prețurilor de consum, comunicat de Institutul Național de Statistică.

(3) Plata se face anual într-o singură tranșă, în primul trimestru, sau trimestrial, până la sfârșitul ultimei luni din fiecare trimestru, în contul unităților militare care au în evidență terenurile respective, prin mandat poștal sau virament ori direct la casieria respectivelor unități militare.

(4) Sumele încasate se fac venit la bugetul de stat.

Art. 3. — (1) Operațiunea de predare-primire a terenurilor la finalizarea lucrărilor de construcții se realizează, în exclusivitate, prin contribuțiile financiare ale beneficiarilor, fără a implica fonduri publice.

(2) Modelul procesului-verbal de predare-primire este prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Mihail Vasile-Ozunu,
secretar de stat

București, 15 februarie 2011.
Nr. M.18.

ANEXA Nr. 1

C O N T R A C T

de dare în folosință cu titlu oneros

— model —

1. Părțile contractante

Între:

— statul român, reprezentat de Ministerul Apărării Naționale, în calitate de contractant, prin Unitatea Militară, conform Ordinului ministrului apărării naționale nr. din, cu sediul în municipiul București,, cod fiscal nr., având contul nr., deschis la Trezoreria Statului, reprezentată prin comandantul/șeful Unității Militare,

și

— domnul(a), cu domiciliul în, str. nr., posesor/posesoare al/a C.I. seria nr., eliberată de la data de, CNP, căsătorit(ă) cu, care a luat cunoștință de regimul juridic al comunității de bunuri, în calitate de cocontractant,

în temeiul prevederilor art. 942 din Codul civil și ale art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 627/2010 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării de către Ministerul Apărării Naționale a unui program pentru construirea de locuințe,

a intervenit prezentul contract.

2. Obiectul contractului

2.1. Contractantul constituie dreptul de folosință cu titlu oneros asupra terenului în suprafață de m², situat în municipiul Cluj-Napoca,, nr. cadastral/....., aflat în proprietatea privată a statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, conform Hotărârii Guvernului nr. 627/2010, în favoarea cocontractantului, beneficiar al construcției ce urmează a fi edificată pe acest teren, în temeiul contractului de construire.

2.2. Predarea-primirea terenului se face pe bază de proces-verbal, care face parte integrantă din prezentul contract, încheiat între părțile interesate, în termen de 15 zile de la recepția construcției la terminarea lucrărilor.

3. Dispoziții referitoare la prețul contractului, data și locul plății

3.1. Cocontractantul plătește contractantului suma de lei/an, reprezentând valoarea corespunzătoare terenului în suprafață de ... m², la prețul unitar de lei/m²/an, de la data predării efective a terenului.

3.2. Pentru fracțiunile de an, suma datorată se calculează proporțional.

3.3. Plata se va face anual într-o singură tranșă, în primul trimestru, sau trimestrial, în tranșe egale, până la sfârșitul ultimei luni din fiecare trimestru.

3.4. Suma de bani prevăzută la pct. 3.1 se actualizează anual cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

3.5. Sumele se vor achita de către cocontractant în contul contractantului nr., deschis la Trezoreria, prin mandat poștal sau virament ori direct la casieria unității.

4. Durata contractului

4.1. Dreptul de folosință se constituie în folosul cocontractantului, beneficiar al construcției, începând cu data semnării prezentului contract, pe durata existenței construcției, conform prevederilor art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 627/2010. Pe perioada executării construcțiilor, beneficiarii vor permite antreprenorului desfășurarea lucrărilor de construire.

4.2. Semnarea prezentului contract se face odată cu încheierea contractului de construire.

4.3. În cazul vânzării construcției de către cocontractant, dreptul de folosință se va constitui, pentru noul proprietar, de la data schimbării titularului dreptului de proprietate asupra construcției, pe durata existenței acesteia.

5. Drepturile și obligațiile părților

5.1. Drepturile și obligațiile contractantului:

- a) să încaseze sumele datorate de cocontractant pentru folosirea terenului;
- b) să garanteze folosința liniștită a terenului;
- c) să predea terenul pe bază de proces-verbal, după recepția construcției la terminarea lucrărilor de construire;
- d) să nu împiedice în niciun fel exercitarea dreptului de folosință;
- e) să încheie contracte de folosință cu titlu oneros a terenului cu viitorii proprietari ai construcțiilor, în situația vânzării locuinței de către cocontractant.

5.2. Drepturile și obligațiile cocontractantului:

- a) să folosească terenul și să dispună material de acesta în măsura necesară pentru exploatarea construcției, ca un posesor de bună-credință, purtând răspunderea pentru toate pagubele produse acestuia din culpa sa;
- b) să achite sumele datorate conform pct. 3 la datele scadente;
- c) să îndeplinească sarcinile fiscale prevăzute de dispozițiile legale în vigoare;
- d) să intabuleze dreptul de folosință în cartea funciară și să trimită Ministerului Apărării Naționale o copie de pe încheierea de înscriere a dreptului de folosință, în termen de 30 de zile de la primirea comunicării acesteia;
- e) să înștiințeze contractantul, în cel mai scurt timp, despre eventualele acțiuni de care are cunoștință și care l-ar putea prejudicia;
- f) să folosească terenul conform destinației sale, neavând dreptul să execute alte lucrări asupra terenului în afara celor din contractul de construire, fără a obține autorizarea prealabilă a Ministerului Apărării Naționale;
- g) să nu greveze terenul cu sarcini;
- h) să restituie terenul contractantului la data încetării existenței construcției, liber de orice sarcini;
- i) să aducă la cunoștința noului proprietar, la vânzarea locuinței, situația juridică a terenului pe care este amplasată construcția;
- j) să aducă la cunoștința titularului dreptului de administrare a terenului, în termen de 15 zile de la data vânzării construcției, numele noului proprietar.

6. Majorări de întârziere și daune-interese

Pentru neachitarea la termenul scadent de către cocontractant a ratei anuale/trimestriale, acesta datorează majorări de întârziere de % pentru fiecare zi de întârziere, fiind pus în întârziere de drept, fără îndeplinirea vreunei formalități, în conformitate cu prevederile art. 1079 alin. 2 din Codul civil.

7. Forța majoră

7.1. Niciuna dintre părțile contractante nu răspunde de neexecutarea la termen și/sau de executarea necorespunzătoare, totală sau parțială, a oricărei obligații care îi revine în baza prezentului contract, dacă neexecutarea și/sau executarea necorespunzătoare a obligației respective a fost cauzată de forța majoră.

7.2. *Forța majoră* este un eveniment independent de voința părților, imprevizibil și insurmontabil, apărut după încheierea contractului și care împiedică părțile să își execute obligațiile asumate.

7.3. Partea care invocă forța majoră este obligată să notifice cealaltă parte în termen de 5 zile de la producerea evenimentului și să ia toate măsurile posibile în vederea limitării consecințelor lui.

8. Încetarea contractului

8.1. Contractul de dare în folosință cu titlu oneros încetează de drept prin:

- a) pieirea construcției;
- b) dobândirea de către cocontractant a dreptului de proprietate asupra terenului sau de către contractant a dreptului de proprietate asupra construcției;
- c) vânzarea construcției.

8.2. Orice act încheiat cu încălcarea prevederilor prezentului contract, precum și orice alte acte subsecvente încheiate în temeiul acestuia devin nule de drept.

9. Litigii

În cazul în care rezolvarea neînțelegerilor ce decurg din contract, inclusiv a celor referitoare la validitatea, interpretarea, executarea ori desființarea acestuia, nu este posibilă pe cale amiabilă, părțile se vor adresa instanțelor judecătorești competente.

10. Clauze finale

10.1. Modificarea prezentului contract se face numai prin act adițional încheiat între părțile contractante.

10.2. Prezentul contract și procesul-verbal, care este parte integrantă a contractului, reprezintă voința părților și înlătură orice altă înțelegere dintre acestea anterioară încheierii lui.

10.3. Prezentul contract a fost încheiat într-un număr de 5 exemplare, dintre care 3 exemplare pentru Ministerul Apărării Naționale și două exemplare pentru cocontractant, beneficiar al construcției, și intră în vigoare astăzi,, data semnării lui.

10.4. Prevederile prezentului contract se completează cu dispozițiile Codului civil și cu cele ale Codului de procedură civilă.

10.5. Potrivit prevederilor titlului X art. 2 alin. (2) din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, prezentul contract se încheie în formă autentică.

Contractant
Ministerul Apărării Naționale,
prin comandantul/șeful Unității Militare,

.....

Cocontractant,

.....

— model —

ROMÂNIA
 MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
 Unitatea Militară
 Nr. din

NESECRET
 Exemplarul nr.
 Dosar nr.

**PROCES-VERBAL
 de predare-primire**

Încheiat astăzi,, în temeiul art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 627/2010 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării de către Ministerul Apărării Naționale a unui program pentru construirea de locuințe.

Noi,

Comisia formată din:

— președinte:

— membri:

din partea Ministerului Apărării Naționale, prin Unitatea Militară, în calitate de predător,
 și

—

—

din partea beneficiarului, în calitate de primitor,

am procedat la predarea-primirea terenului situat în, cu nr. cadastral/....., în suprafață de m², aferent locuinței ce urmează a fi edificată pe acest teren.

Observații:

Preluarea terenului s-a făcut astăzi, la data încheierii prezentului proces-verbal, ce face parte integrantă din contractul de dare în folosință cu titlu oneros nr.

Drept care s-a încheiat prezentul proces-verbal în 5 (cinci) exemplare originale, dintre care:

— exemplarul nr. 1 la Unitatea Militară București;

— exemplarul nr. 2 la

Am predat

Din partea Ministerului Apărării Naționale,
 Unitatea Militară

.....

.....

Am primit

.....

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

**privind aprobarea modificărilor aduse actului constitutiv al Societății Comerciale EUROLIFE
 BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. referitoare la revocarea administratorului unic — directorului
 general, numirea administratorului unic — directorului general și reluarea activității**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acestora, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 8 februarie 2011, prin care s-au aprobat modificările aduse actului constitutiv al Societății Comerciale EUROLIFE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Se aprobă modificările aduse actului constitutiv al Societății Comerciale EUROLIFE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. referitoare la:

— revocarea din funcția de administrator unic — director general a doamnei Costache Laura;

— numirea în funcția de administrator unic — director general a domnului Frost Cătălin, conform Deciziei asociatului unic nr. 8 din data de 19 noiembrie 2010, și reluarea activității.

Art. 2. — Societatea are obligația, ca în termen de 5 zile de la data înregistrării la oficiul registrului comerțului a mențiunilor de mai sus, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data primirii

prezentei aprobări, să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copia certificatului de înscriere de mențiuni, copia rezoluției persoanei desemnate/directorului prin care s-a dispus înregistrarea și copia certificatului constatator care va cuprinde toate datele societății.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 17 februarie 2011.
Nr. 124.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea cu retragerea aprobării acordate domnului Ștefan Popa, conducător executiv la Societatea Comercială „Novofinance Groupe — Broker de Asigurare și Reasigurare” — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în procesul-verbal al ședinței din data de 12 ianuarie 2011, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. X42 din 10 ianuarie 2011 privind controlul efectuat la Societatea Comercială „Novofinance Groupe — Broker de Asigurare și Reasigurare” — S.R.L., cu sediul în municipiul Timișoara, Str. Liniștei nr. 7/9, ap. 1, cam. 2, județul Timiș, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu numărul de ordine J35/4201/19.12.2006, CUI 20025930/19.12.2006, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK-414/14.06.2007, reprezentată legal prin domnul Ștefan Popa, conducător executiv,

a constatat următoarele:

1. Societatea Comercială „Novofinance Groupe — Broker de Asigurare și Reasigurare” — S.R.L., reprezentată legal prin domnul Ștefan Popa, conducător executiv, nu își desfășoară activitatea la sediul social și nici la punctul de lucru.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 2 lit. e) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004*), cu modificările ulterioare, și art. 38¹ alin. (12) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

2. Situațiile financiare aferente anului 2009 au fost transmise cu întârziere, iar raportările aferente semestrelor I și II 2010, cele aferente trimestrelor II și III 2010, precum și raportările privind taxa de funcționare aferente trimestrelor I, II și III 2010 nu au fost transmise.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, art. 3 pct. I, II și III din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

3. Nu a fost încheiată polița de asigurare de răspundere civilă profesională a brokerilor de asigurare cu valabilitate începând cu data de 22 decembrie 2009.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 2 lit. c) și art. 7 lit. b) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, și art. 35 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

*) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004 a fost abrogat prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010 pentru punerea în aplicare a Normelor privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării acordate domnului Ștefan Popa, conducător executiv la Societatea Comercială „Novofinance Groupe — Broker de Asigurare și Reasigurare” — S.R.L., cu domiciliul în municipiul Caransebeș, str. Constantin Diaconovici Loga, bl. D1, sc. A, ap. 5, județul Caraș-Severin, născut la data de 15 martie 1952, C.I. seria KS nr. 225528, emisă de S.P.C.L.E.P. Caransebeș la data de 18 aprilie 2006.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii domnul Ștefan Popa poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 18 februarie 2011.
Nr. 130.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea Societății Comerciale „Novofinance Groupe — Broker de Asigurare și Reasigurare” — S.R.L. cu interzicerea temporară a activității

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în procesul-verbal al ședinței din data de 12 ianuarie 2011, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. X42 din 10 ianuarie 2011 privind controlul efectuat la Societatea Comercială „Novofinance Groupe — Broker de Asigurare și Reasigurare” — S.R.L., cu sediul în municipiul Timișoara, Str. Liniștei nr. 7/9, ap. 1, cam. 2, județul Timiș, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu numărul de ordine J35/4201/19.12.2006, CUI 20025930/19.12.2006, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK-414/14.06.2007, reprezentată legal prin domnul Ștefan Popa, conducător executiv,

a constatat următoarele:

1. Societatea Comercială „Novofinance Groupe — Broker de Asigurare și Reasigurare” — S.R.L., reprezentată legal prin domnul Ștefan Popa, conducător executiv, nu își desfășoară activitatea la sediul social și nici la punctul de lucru.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 2 lit. e) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004*), cu modificările ulterioare, și art. 38¹ alin. (12) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

2. Situațiile financiare aferente anului 2009 au fost transmise cu întârziere, iar raportările aferente semestrelor I și II 2010, cele aferente trimestrelor II și III 2010, precum și raportările privind taxa de funcționare aferente trimestrelor I, II și III 2010 nu au fost transmise.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 pct. I, II și III din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

3. Nu a fost încheiată polița de asigurare de răspundere civilă profesională a brokerilor de asigurare cu valabilitate începând cu data de 22 decembrie 2009.

*) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004 a fost abrogat prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010 pentru punerea în aplicare a Normelor privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 2 lit. c) și ale art. 7 lit. b) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, și art. 35 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

4. Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât în ședința din data de 12 ianuarie 2011 retragerea aprobării acordate domnului Ștefan Popa, conducător executiv.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu interzicerea temporară a activității Societatea Comercială „Novofinance Groupe — Broker de Asigurare și Reasigurare” — S.R.L. până la data la care vor fi comunicate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor toate informațiile și documentele necesare efectuării controlului, inclusiv raportările aferente semestrelor I și II 2010, cele aferente trimestrelor II și III 2010 și cele privind taxa de funcționare aferente trimestrelor I, II și III 2010, precum și dovada de plată a taxei de funcționare.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii Societatea Comercială „Novofinance Groupe — Broker de Asigurare și Reasigurare” — S.R.L. poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 18 februarie 2011.
Nr. 131.

★

RECTIFICĂRI

La Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 30 martie 2009, se face următoarea rectificare (care aparține emitentului și Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la art. 55 alin. (1), în loc de: „... pentru completarea suprafețelor de teren...” se va citi: „... și pentru completarea suprafețelor de teren...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

